

Inima mea PERECHE

Aprecieri pentru această carte

Plină de emoții autentice și presărată cu o mulțime de exemple pozitive de credință, povestea ne captivează imaginația și ne încălzește inima.

—Publishers Weekly

Acesta este al treilea titlu din seria autoarei Wade, despre frații Porter și, poate cea în care ne este cel mai ușor să ne regăsim... În această povestire inspirațională, Lyndie își menține pasiunea pentru călărit și dragostea ei pentru Jake continuă să crească. Este un exemplu despre modul în care un om profund zdrobit poate redeveni întreg.

—Booklist

Cititorii pasionați de ficțiune inspirațională pot pătrunde în lumea familiei Porter și să se bucure de povestirile de suflet și spirituale ale lui Wade.

—Booklist

Becky Wade creează personaje de care cititorii cu siguranță se vor atașa.

—Lisa Wingate, autoarea romanelor bestseller la nivel național

Blue Moon Bay și Dandelion Summer

Ador să descopăr autori noi, iar Becky Wade este, fără îndoială, o autoare demnă de urmărit. Romanul ei de debut oferă o poveste romantică, râsete și un subiect actual. O combinație perfectă pentru o seară pe care să o petreci singură cu o carte bună în mâini.

—Deeanne Gist, autoarea romanelor bestseller

A Bride Most Begrudging și Love on the Line.

Seria: Familia Porter

Inima mea îți aparține

Inima mea te caută

Inima mea pereche

Inima mea luptă pentru tine

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WADE, BECKY

Inima mea pereche / Becky Wade. – Oradea: Scriptum, 2020

ISBN 978-606-031-051-8

Inima mea
PERECHE

SERIA FAMILIA PORTER

ROMAN

BECKY WADE

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title

A Love Like Ours

by *Becky Wade*

© 2015 by Rebecca Wade

Published by Bethany House Publishers

11400 Hampshire Avenue South

Bloomington, Minnesota 55438

www.bethanyhouse.com

Bethany House Publishers is a division of

Baker Publishing Group, Grand Rapids, Michigan

Printed in the United States of America

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Inima mea pereche

de *Becky Wade*

© 2021 Editura Scriptum®

str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea – Bihor

Tel./Fax/Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

Acest roman este o ficțiune.

Anumite nume, personaje, locuri și întâmplări sunt produsul imaginației autoarei.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-031-051-8

Tiparul executat în U.E.

PENTRU LINDA KRUGER, AGENTUL MEU LITERAR

*Ești un susținător fantastic al operelor mele,
aliatul meu în afaceri și cea pe care pot conta să primesc
un feedback înțelept pentru fiecare roman în parte.
Mulțumesc! Sunt norocoasă să te am în echipa mea
și chiar și mai norocoasă să te am ca prietenă.*

*Mulțumiri speciale lui Kari, Aaron, Lily și Claire
pentru că mi-au împărtășit povestea familiei lor.
Familia voastră a fost o sursă de inspirație pentru cea a
lui Lyndie. Iar povestea voastră m-a inspirat pe mine
personal. Dumnezeu să vă binecuvânteze!*

Scurtă prezentare a seriei

*F*amilia Porter, de Becky Wade, este o serie de patru romane contemporane de dragoste, care se constituie ca un adevărat testament al iubirii. Fiecare volum se concentrează în jurul unui membru al familiei Porter, fiecare cu propria sa poveste tulburătoare de viață. Când vine vorba despre povești de dragoste complicate, alegeri dificile între „rațiune și simțire“, nimic nu e ușor. Nici în viață și nici în poveștile din paginile scrise. Becky Wade ne propune o serie de patru cărți ale căror povești de dragoste aparent imposibile te vor purta pe un drum în care călătoriile personajelor prin propriile emoții și confruntări sunt cât se poate de reale și de vii.

Toate titlurile seriei au obținut premii literare importante, aprecieri din partea criticilor literari și mai ales aprecierea cititorilor.

INIMA MEA ÎȚI APARTINE

Megan Cole și Bo Porter nu aveau cum fi mai diferiți unul de celălalt. Ea este moștenitoarea unei mari averi, el este un simplu

BECKY WADE

manager de fermă și angajatul ei. Și totuși, de îndată ce se întâlnesc, între cei doi se aprinde o scânteie.

De la moartea tatălui ei, Meg a devenit acționarul majoritar al companiei petroliere și venirea ei la conducere a survenit cu o serie de concedieri, deoarece nu putea să gestioneze atât de mulți angajați. Cu toate acestea, lucrurile stau puțin diferit cu Bo, astfel că Meg îi dă un termen de șase luni înainte de închiderea fermei. Va fi acest timp suficient pentru a-i dovedi valoarea fermei și că el merită încrederea ei?

INIMA MEA TE CAUTĂ

Celia avusese încă din vremea liceului o atracție specială față de Ty, apoi, în facultate, până ce povestea lor nebună de iubire i-a dus în fața celei mai apropiate capele de nunți din Las Vegas. În dimineața zilei următoare însă s-au trezit cu un certificat de căsătorie și o doză rece de realitate. Celia era pregătită să fie soția lui Ty, dar el nu era pregătit să devină soțul nimănui.

Vreme de cinci ani, Celia a încercat să-și înăbușe orice vis cu privire la ea însăși pentru a reuși să-și crească fetița. Ty, în schimb, a căutat să-și împlinească toate țelurile, sau cel puțin așa crezuse până ce a ajuns să privească din nou în ochii femeii pe care n-a putut s-o uite niciodată și a copilei de existența căreia nu știuse până acum.

Cât de mult va fi dispus Ty să sacrifice de această dată pentru ca visurile Celinei să devină realitate și pentru a-i demonstra că noaptea aceea în care și-au unit destinele poate deveni o poveste de iubire „până când moartea îi va despărți“?

INIMA MEA PERECHE

Fostul ofițer de Marină Jake Porter are cicatrici mult mai adânci decât cea care îi marchează chipul. Se luptă cu sindromul de stres posttraumatic, trăiește o viață solitară și evită orice relație pe cât posibil. Asta până când o reîntâlnește pe Lyndie James, prietena lui

Inima mea pereche

din copilărie, care se întoarce acasă în Holley, Texas. Lyndie ajunge să lucreze la fermă, iar Jake îi încredințează în grijă unul dintre caii în care el își pusese mari speranțe, dar fără prea mult succes.

Jake și Lyndie au personalități total diferite, dar legătura dintre ei este evidentă. Împotriva voinței lui, Jake este cucerit de personalitatea sclipitoare și optimistă a lui Lyndie, iar zidurile pe care el le-a construit în jurul inimii încep încet-încet să se surpe. O sclipire de speranță se ivise în inima lui, dar temerile și regretele nu-i dau pace. Va putea vreodată Jake să o iubească pe Lyndie așa cum merită sau inima lui este prea zdrobită pentru a mai putea fi alinată?

INIMA MEA LUPTĂ PENTRU TINE

Gray Fowler, star al NFL, este urmărit de un hărțuitor, astfel că echipa sa angajează o agenție de pază și protecție, pentru ca Gray să fie mereu sub atenția unui bodyguard. Când Gray o întâlnește pe Dru Porter, agentul desemnat pentru paza lui, este de-a dreptul indignat. Cum l-ar putea proteja o femeie care avea doar jumătate din dimensiunea lui, deși foarte tânără și frumoasă?

Dar Dru este fost luptător în Marină, o trăgătoare de elită și posesoare de centură neagră. Și este foarte hotărâtă să descopere identitatea celui care îl urmărește pe Gray. Și, la fel de hotărâtă, să evite orice fel de atașament romantic între ea și acest jucător de fotbal cu trecut misterios. Dar, cu cât se apropie mai mult de identificarea urmăritorului, cu atât Gray și Dru se apropie tot mai mult unul de celălalt. Pe măsură ce pericolul crește, Dru și Gray își pot încredința inimile – și viața – unul altuia?

Prolog

Pe când avea doisprezece ani, Jake Porter nu se simțea niciodată sută la sută sigur pe el dacă Lyndie James nu-i era alături.

Ea era partenera lui. Sau poate că el era partenerul ei. Ea avea fler și imaginație. El avea un temperament potolit și simțul răspunderii.

Erau o pereche.

Jake stătea pe marginea iazului, privind-o pe Lyndie cum încearcă să arunce o piatră. Fără să se rotească deloc, piatra căzu drept printre razele soarelui de după-masă, ce luceau pe suprafața apei. Încă un pleoscăit. Cinci ratări la rând.

— Bine aruncat! murmură Lyndie. Stând în apă până la genunchi, se aplecă să caute o altă piatră.

— Stai nemișcată. Îți caut eu una. Voia să o protejeze de tăișul unor pietre ascuțite sau alte lucruri ce ar fi putut-o răni în apă. Jake încălța cizmele de îndată ce se trezea dimineața. Lyndie însă abia dacă purta pantofiori, și atunci doar dacă o silea mama ei. Jake și-ar fi dorit ca mama ei să o constrângă mai des la asta.

Îi întinse două dintre cele mai netede și plate pietre pe care reuși să le găsească. Lyndie avea zece ani. Pentru o fată care era în stare

BECKY WADE

de aproape orice, era deja prea mare să nu se descurce la azvârlitul pietrelor în apă.

Ty, fratele lui Jake, se apropie de ei.

— Tot nu poți să arunci una, Lyndie? Luă o piatră și îi arată cum să își miște încheietura mâinii. Uite, așa. Vezi?

Jake se încruntă iritat, privindu-și fratele. Ty era mai mare cu numai cincisprezece luni decât Jake, dar se purta ca și când le-ar fi știut pe toate. Jake se simțea stânjenit uneori să fie mezinul din cei trei frați Porter. Era mai mare doar decât sora lui, Dru, care nici nu se punea la socoteală. Ea avea doar doi ani.

Ty azvârli piatra și aceasta începu să salte pe suprafața apei de patru ori, formând un lanț de cercuri în urmă. Lui Ty îi plăcuse dintotdeauna să fie în centrul atenției, așa că luă încă o piatră și o aruncă din nou.

— Ai văzut?

— Lyndie nu are nevoie de ajutorul tău. Jake îi arătase deja de multe ori cum să arunce o piatră. Are nevoie doar să exerseze.

Ty o privi pe Lyndie și ridică o sprânceană.

— Odată am reușit să fac o piatră să sară de douăzeci de ori.

Lyndie făcu ochii mari.

Jake se simți cuprins de furie.

— Nu, nu-i adevărat! Ai reușit să o faci să sară de cel mult șase ori.

— Atunci când am fost la familia Miller?

— Nu.

Ty ridică din umeri și își șterse sudoarea de pe frunte cu încheietura mâinii.

— Mi se face cald.

Acum că primăvara sosi și vremea începu să se încălzească, frații Porter și Lyndie își petreceau sfârșitul de săptămână călărind, explorând și descoperind noi buclucuri în care puteau intra atunci când părinții lor nu erau atenți.

— O să sar în apă, spuse Ty.

— N-ai voie! îl avertiză Jake.

— Cine zice?

— Tata.

— Ba nu! Nu-mi amintesc.

Inima mea pereche

Ty își aducea bine aminte. Tatăl lor le spusese, nu doar o dată, că nu aveau voie să înoate în iaz fără permisiune sau fără să aibă un adult în preajmă.

Jake privi spre fratele lor mai mare, Bo, care ședea rezemat de trunchiul unui copac din preajmă și citea o carte despre cai. Bo avea șaisprezece ani. Mama lor îl pusese să îi însoțească și să stea cu ochii pe ei.

Jake își drese vocea. Când Bo își ridică fruntea auzindu-l, Jake arătă înspre Ty. Acesta începuse deja să urce dealul ce înconjura iazul.

Bo se ridică încet, lăsând cartea să îi cadă într-o parte.

— Ce faci?

— Mă duc să înot. Ty își scoase tricoul.

Bo porni în direcția lui.

— Ba nu te duci!

Jake îi oferii lui Lyndie un zâmbet abia schițat. Muștrulualia lui Ty făcea din acesta un frate tare distractiv.

Drept răspuns, Lyndie îi zâmbi, iar ochii ei căprui păreau că dansează. Câteva șuvițe din părul blond, foarte deschis, îi veneau pe ochi. Se întinse în spate, își strânse tot părul ondulat și răvășit de vânt și-l aduse pe umăr. Purta un tricou cu imaginea ștearsă a unui câine și o pereche de blugi pe care îi tăia singură pentru a-i face pantaloni scurți. Amândoi genunchii ei subțiri purtau câte un plasture.

— Ty! Bo începu să alerge. Să nu te prind că sari în apă!

Ty își scoase cizmele cu repeziciune.

— Sigur că o să sar, Bo! Mi-ar lua prea mult să mă târăsc sau să mă rostogolesc în apă.

Bo nu avu nicio șansă să îl ajungă pe Ty la timp pentru a-l opri. Jake prinse mâna lui Lyndie și o conduse cu grijă afară din apă.

Două secunde mai târziu, Ty coborî în fugă dealul și se aruncă precum un *proiectil* în apă. Lovi suprafața apei cu un pleoscăit zgomotos.

Bo gemu și își împlântă mâinile în șolduri.

Ty ieși la suprafață râzând cu poftă. Chiui și începu să arunce apa în aer, folosindu-se de ambele brațe.

Lyndie strâmbă din buze.

— Cum să mai învăț *acum* să arunc cu piatra?

BECKY WADE

— Poți să încerci să i-o arunci drept în cap, îi sugeră Jake.

Lyndie râse.

Sunetul produs îi făcu inima lui Jake să crească și să se umple de căldură.

Bo și Ty începură să se certe dacă Ty trebuia să iasă chiar acum din apă sau mai târziu. Lyndie îi privea cu brațele încrucișate, iar Jake o privea pe Lyndie.

O știa dintotdeauna. Mamele lor erau cele mai bune prietene. Lyndie avea o soră mai mică, Mollie, cu paralizie cerebrală și, de vreme ce Mollie nu se putea juca cu Lyndie, aceasta își petrecea o bună parte din timp la ei acasă, jucându-se cu ei. Jucându-se cu *ei*, de fapt.

O auzise pe mama lui Lyndie spunând că Lyndie este umbra fraților Porter. Însă Jake nu o lăsa niciodată să rămână în urma lor. Rămânea întotdeauna alături de ea. Și nu-l deranjase niciodată această postură.

La școală avea prieteni de vârsta lui, dar nu îi agreea la fel de tare ca pe Lyndie. El era un copil obișnuit, dar Lyndie? Era mai mult de-atât. Făcea niște desene uimitoare. Iubea animalele chiar mai mult decât el. Era cea mai curajoasă fată din Holley, Texas. Și avea o imaginație foarte bogată. Aproape în fiecare zi îl convingea să o însoțească în cine știe ce aventură inventată de ea.

Era preferata lui.

— Ai auzit, Jake? Ea se opri și își ciuli urechea.

— Ce?

Ea ochi un loc de sub un pâlț de copaci.

— Sună ca un ciripit. Ca... un pui de pasăre.

Porniră în direcția aceluși sunet. Într-o parte, o tufă se mișcă, iar sub ea, o pisică neagră se opri să îi privească. Avea ceva în gură. Înainte să apuce Jake să facă un pas în direcția ei, ea se făcu nevăzută, ca o dâră de cretă neagră.

Lyndie se ghidă după ciripit și descoperi un pui de pasăre acoperit cu puf cenușiu și pene galbene. O dâră de sânge îi brăzda pieptul.

— O, nu! șopti Lyndie și îngenunche lângă pui. Hei, micuțule! Nu te teme! A reușit pisica aia să ajungă la cuibul tău? Hei!

Jake se lăsă în genunchi. Mama puiului făcuse un cuib din pământ,

Inima mea pereche

iarbă și bețișoare, însă puiul căzuse din el în prof. Dacă ar fi fost și restul familiei de păsări aici mai devreme, acum nu ar mai fi rămas nici urmă de ei.

Lyndie și Jake erau niște exploratori ai naturii. Amândoi știau că un pui de pasăre trebuie lăsat în pace. Însă puiul acesta părea slab și rănit, iar Jake știa deja ce gândea Lyndie. Trecuseră ani de când cei doi se înțelegeau fără cuvinte, ca două jumătăți ale unui cerc.

— E rănit, spuse ea.

— Mda.

— O să îl iau și o să îl duc în casă. Dacă nu, pisica se va întoarce după el.

— Și ce vei face cu el când ajungi acasă?

— Mollie îl va ajuta să se întrezeze.

Jake nu își putea imagina cum.

— Și apoi mama o să îl ducă la centrul pentru salvarea animalelor sălbatice, spuse ea.

— Tu crezi că mama ta va mai duce *încă* un animal la centru? Pentru că nu era nici de departe prima ispravă de acest fel a lui Lyndie.

— O să-l ducă atunci când o să-l vadă. Ascunse puiul în căușul palmei ei. O, micuțule, nu-ți fie frică! Am eu grijă de tine! Apoi își ridică marginea tricoului și îl folosi pe post de hamac pentru a purta puiul de pasăre. Alergă înspre cai, iar picioarele i se mișcau rapid.

Lyndie era cea mai năstrușnică ființă pe care o întâlnise până atunci. Unele idei ale ei erau de-a dreptul nebunești, dar când își punea ceva în cap, nimic nu-i mai putea sta în cale. Învățase că ar fi o pierdere de timp să o contrazică. Era mai bine să își țină părerile pentru el și să o ajute cum putea mai bine.

— Hei! Bo îi strigă înainte să apuce să încalece. Jake și Lyndie îl așteptară în timp ce se apropia de ei. Eu nu pot pleca încă, Jake. Trebuie să rămân cu Ty până reușesc să îl scot din apă.

Jake privi spre iaz. Ty înota acum pe spate.

— Am găsit un pui de pasăre, spuse Lyndie. Pentru că Bo era de două ori cât ea, trebuî să își lase capul mult pe spate pentru a vorbi cu el. Trebuie să îl duc la mama și la sora mea.

— Nu poți merge singură, îi spuse Bo.

BECKY WADE

Atenția lui Lyndie se îndreptă spre Jake. Pe fața ei se vedea loialitate și încredere.

— Vine Jake cu mine.

— Mă duc eu cu ea, confirmă și Jake.

Bo îi privi pe amândoi.

După tatăl lor, Jake îl respecta cel mai mult pe Bo. Toți spuneau că el și Bo semănau mult, amândoi aveau un temperament liniștit și erau responsabili.

— Te rog, Bo, spuse Lyndie.

— Bine, bine. Du-o direct acasă și ai grijă de ea. Ne-am înțeles, Jake?

— Da.

Jake își prinse palmele între ele. Cum o făcuseră de alte o mie de dați, Lyndie își puse piciorul în mâinile lui, iar el o ridică în șaua calului ei. Apoi sări și el în șaua calului său și porniră la trap. Lyndie își ținea marginea tricoului protector cu o mână.

Când pomii se răriră și făcură loc pășunii, calul lui Lyndie porni în galop. Jake își înghionti calul, îmboldindu-l, călărind aproape de ea, într-o parte și ceva mai în urmă.

Părul auriu al lui Lyndie se răsfirea în urma ei ca niște panglici. Fața i se ascuți de concentrare în timp ce se apleca mai aproape de spatele iepei sale. Picioarele desculțe o țineau în echilibru în scările șei. Nu mai văzuse niciodată pe cineva să călărească așa ca Lyndie. Își îndruma caii mai mult cu puterea minții, decât cu picioarele sau cu hățurile.

Tatăl lui îi spusese că Lyndie avea un talent nativ, ca și când Dumnezeu ar fi creat-o anume să călărească; era ca și când nu s-ar fi temut de nimic, deși calul ei gonea spre casă cât îl țineau puterile.

Jake nu avea să înțeleagă niciodată cum putea o fetiță atât de mică să facă un cal să gonească atât de rapid. Îl impresiona. Îl și îngrijora.

Ai grijă de ea, ne-am înțeles, Jake?

Asta era responsabilitatea lui, să aibă grijă de ea. Și avea să se onoreze de sarcina lui.

Ea era feblețea lui.

Puiul supraviețuise.

Inima mea pereche

Însă nu după mult timp, familia lui Lyndie se mută în partea cealaltă de țară și o duse departe de Texas, departe de familia Porter, departe de Jake. Cei din familia Porter își văzuseră mai departe de viețile lor. Toți, mai puțin Jake, căruia îi lipsea Lyndie teribil.

Plecarea ei frânse cercul prieteniei lor în două și îl lăsase pe Jake cu doar o jumătate de inimă.

Lyndie avea să se întoarcă într-o zi.

Iar atunci, Jake va fi cel rănit și va avea nevoie de salvarea ei.

Capitolul 1

Trucuseră douăzeci de ani de când Lyndie James îl văzuse pe Jake Porter. Douăzeci de ani! Cea mai mare parte a vieții ei. La o adică, Jake nu ar fi trebuit să mai conteze atât de mult pentru ea. Amintirile pe care le avea cu el nu ar fi trebuit să persiste atât de vii. Și totuși, nu se estompaseră deloc. Curând avea să îl revadă, față în față. După douăzeci de ani.

Lyndie viră cu Jeep-ul ei într-o curbă ce-i deschidea o priveliște splendidă asupra fermei de cai pursânge de la Whispering Creek.

Porțile maiestuoase și paznicul de la intrarea în fermă o impresionaseră profund. Reședința în stil victorian pe care o întrezări o lăsă gură-cască. Dar spiritul ei de călăreț se bucura mai mult decât orice altceva de priveliște.

Dealuri verzi și domoale împrejmuiau o structură pitorească din cărămidă roșie. Dincolo de ea, garduri albe mărgineau padocurile și pășunile unde pășteau cai de diferite culori.

Era mijlocul lui martie, o perioadă în care în Texas era vremea purtării tricourilor lejere, eventual cu un jersey pe deasupra. Aceasta era una dintre zilele înțesate cu nori joși și cenușii și vânt de primăvară.

Inima mea pereche

Peisajul îi produse furtive în degetele mâinii care râvneau pensula de pictură. O, cât și-ar fi dorit să poată immortaliza pe pânză nuanța rarismă de verde pal din coroana copacului de deasupra capului ei! Un verde proaspăt, atât de strălucitor - culoarea primelor frunze de primăvară...

Ups! Trase de volan pentru a îndrepta traiectoria mașinii care deraiase ușor în afara drumului.

Paznicul îi dăduse o hartă a fermei de cai, pe care o ținea cu degetele pe volan. Își aminti că-i spusese să treacă de primul grajd, parcă? Verifică pentru a doua oară ruta pe care i-o trasase acesta. Era pe drumul cel bun! O apucase pe drumul din pavaj.

Bo, fratele mai mare al lui Jake, se ocupa de caii de la Whispering Creek. El îi spusese că avea să îl găsească pe Jake în grajdul folosit pentru antrenarea cailor de curse. Bo fusese cel care o încurajase să aplice pentru jobul disponibil în personalul lui Jake și cel care îi ceruse paznicului să o lase să intre.

Jake însă habar nu avea de venirea ei.

Dintr-odată, nu i se mai părea cel mai bun plan din lume. *Bună, Jake! Nu te-am mai văzut de douăzeci de ani. Mă mai ții minte? Nu? N-ai vrea să mă angajezi, te rog, să antrenez caii pursânge de la fermă? Îmi place jobul acesta chiar foarte, foarte mult!*

Intenționat venise la fermă înainte de ora amiezii, știind că până acum Jake avea să fi încheiat antrenamentele cailor pursânge. Și venise neanunțată, pentru că Bo o asigurase că aceasta era cea mai bună strategie. Deși el nu-i dezvăluia motivul, ea îl bănuia. Probabil că dacă ar fi fost posibil, Jake ar fi evitat întâlnirea lor.

Gândul acesta o tulbură.

Jake.

Lyndie își amintea și acum ultima dimineață în Holley, Texas. Ea și Jake fuseseră atât de abătuți. Tristețea lor era prea adâncă pentru a se revărsa în lacrimi. În ultima clipă, înainte să urce în mașina părinților ei, stătuseră unul în fața celuilalt, spunându-și lucruri care în alte condiții nu le-ar fi spus niciodată.

Apoi, săptămâni la rând înainte de culcare își înăbușise plânsul în perna ei. Îl implorase pe Dumnezeu în rugăciuni. Îi scrisese scrisori lui Jake, cu scrisul ei de copil, pe hârtie de caiet dictando. Luni de zile

îi scrisese și el. Apoi scrisorile ei și răspunsurile lui se răriseră. Lyndie era aproape sigură că ea fusese cea care scrisese ultima.

Urmărise fiecare detaliu al carierei lui ca antrenor de cai de rasă pursânge. S-ar fi putut spune că l-a urmărit aproape obsesiv. Lyndie știa tot ce era de știut despre succesul lui profesional, însă prea puțin despre viața lui personală, cu excepția amănuntelor pe care reușea să le deducă din noutățile ocazionale pe care le transmitea mama lui Jake mamei ei și din fotografia de Crăciun a familiei Porter.

În fiecare an, de când părinții ei se mutaseră cu întreaga familie în California de Sud, familia ei primea de Crăciun o fotografie cu familia Porter, iar privirea ei fugea imediat la Jake. Băiatul de doisprezece ani brunet, cu ochii de culoarea alunei, devenise un jucător de fotbal renumit ca adolescent, apoi soldat în Infanteria Marină, apoi un adult distant, cu o cicatrice care îi brăzda un obraz. De la mama ei știa că Jake se alesese cu cicatricea aceea în Irak, când Humvee*-ul în care se aflate fusese lovit de un proiectil IED.**

De fiecare dată, în decembrie, privea îndelung la fotografia aceea de familie ca și când ar fi avut puterea de a prezice starea sufletească a lui Jake de pe hârtia fotografică. Dar nu avea asemenea puteri.

De când se întorsese în Texas, familia lui Jake o avertizase că starea lui sufletească varia, din cauza tulburării de stres posttraumatic de care suferea, de la stări de proastă dispoziție la unele de-a dreptul îngrijorătoare.

Mașina ei trecu peste o ridicătură de teren și ajunse în zona destinată antrenamentelor. Practic acum avea ocazia de a evalua personal starea sufletului lui Jake, ceea ce-i făcea stomacul să i se strângă de emoții.

Grajdurile păreau identice. Cărămidă roșie, finisaje albe, acoperiș ondulat metalic. Panseluțe albastre luminau baza clădirii și câțiva cai o priveau prin jumătatea superioară deschisă a ușilor de la boxele lor.

* High Mobility Multipurpose Vehicle, cunoscut sub denumirea de Humvee, este un vehicul militar 4x4, creat de AM General, variantă care a inspirat Hummerul civil.

** Dispozitiv explozibil improvizat – Improvised Explosible Device [n.trad.].